

Herdabrev för Livets söndag – 17. december 2017.

Pastirsko pismo za Nedjelju života – 17. prosinca 2017.

Draga braćo i sestre u katoličkoj biskupiji Stockholm!

„Među vam стоји онaj koga vi ne poznate“ (Iv 1, 26). Veliki broj ljudi ne poznaje Isusa. Pa i mi koji se nazivamo kršćanima, ne poznajemo ga dovoljno i ne slijedimo ga toliko koliko bismo to trebali. Cijeli naš život, a to je Njegov dar nama, trebao bi biti nastojanje da Isusa upoznamo bolje i da mu služimo vjernije. On je uvijek među nama. On je uvijek blizu svakomu od nas, da, puno nam je bliže nego mi sami sebi. Život je jedno putovanje na kojem trebamo upoznati Isusa, hodočašće s Njim i k Njemu. Sve je u našem životu povezano s Isusom. On nam ima nešto reći o svemu što susrećemo u životu i u događajima u kojima sudjelujemo.

On je „put, istina i život“ (Iv 14, 6).

Isus je naš istinski život. On je brat svakom čovjeku, spasitelj i prijatelj. Svaki čovjek je već stvoren na sliku Božju. Kasnije će u Isusu pronaći pravu stvarnost, koju mi nazivamo spasenje i koja nam otvara put u vječnu slavu. Zato je svaki čovjek neprocjenjiv, nepovrediv i nenadomjestiv u Isusovim očima. Svaki čovjek ima pravo na svoj život, od prvog trenutka u majčinoj utrobi do posljednjeg daha. Nitko nema pravo zanijekati milost i dar nečijeg života. Nažalost, nerođeno dijete ima vrlo slabu poziciju/položaj u našem društvu i njegovim prosudbama. Zato je naša sveta dužnost dati glas onima koji nemaju glas, tihim i nevidljivim osobama koje ne vidimo ili ne čujemo. Ljudski život ima „bogom danu“ zaštitu svoje vrijednosti u sebi samom, neovisno u kojem stadiju svoje egzistencije se nalazio. *Među nama stoje oni koje mi ne poznajemo i ne vidimo – a često i ne želimo o njima nešto znati.* Ali Bog ih vidi, Bog ih ljubi i želete da se rode i da postoje.

Dio radosne poruke Evandjelja je, da svaki čovjek od prvog trenutka do zadnjeg ima beskrajnu vrijednost koja mu se ne može oduzeti.

Nijedan čovjek ne smije biti povrijeđen u svom dostojanstvu ili lišen svoje egzistencije. Zato se pobačaj ili eutanazija nikad ne može opravdavati ili braniti, ako ne želimo zanijekati čovjekovu vrijednost koju u sebi nosi. Za vrijeme svog života ovdje na zemlji čovjek ima – tko god on bio – pravo da bude zaštićen od svih povreda i diskriminacije. Izgleda da se prijetnje preko mreže, ruganje i seksualni napadi samo povećaju i povećaju. Svatko je od nas dužan ovomu se usprotiviti i spriječiti sve ovo, upravo tamo gdje živimo i djelujemo.

Nažalost vidjeli smo da se djevojke i žene svih uzrasta i dobi, različitih socijalnih pozadina, vrijeđaju u školi i na radnom mjestu. Nažalost mnogi muškarci na najgrublji način iskorištavaju svoj položaj i svoju premoć. Velika područja našeg životnog okruženja su seksualizirani u tako velikom stupnju, da se više uopće i ne reagira kad se žene seksualno zlostavljuju i njihov integritet se nasiljem dovodi u pitanje. Zato je uistinu vrijeme da snažno reagiramo i poduzmemos učinkovite protumjere kako bismo sve ovo spriječili.

Tragično je vidjeti da se neprijateljski odnos prema strancima širi sve više i više. Stalno moramo pokazivati u upozoravati na svetu tradiciju Biblije i Crkve, koja nas obvezuje da učinimo sve što možemo i pomognemo onima koje je nevolja dovela i u naš život. Pod svaku cijenu moramo učiniti sve da ne isključimo nekog pojedinca čovjeka ili skupinu ljudi iz naše ljubavi ili brige. Kao Isusovi učenici moramo se naučiti da Njega vidimo u svakom našem bližnjem. Isus nam dolazi u susret u svakom čovjeku kojeg On postavlja na naš put.

Prema ovoj mračnoj pozadini potrebno je svjedočanstvo i navještaj Evanđelja više nego ikad. Kao katolici kršćani u Švedskoj danas, pozvani smo svi smo svjedočiti evanđeosku snagu oslobođenja upravo prema onima koji su povrijeđeni, ranjeni i obeščaćeni u svom ljudskom dostojanstvu. Samo Isus može ozdraviti one koji su tako duboko ranjeni. Samo on može obratiti one koji ranjavaju i vrijeđaju. Samo on može oprostiti onima koji se pokaju i želi započeti novi život. „Među vama stoji netko koga vi ne poznate“ (Iv 1, 26). Isus je uvijek s nama, i lošim i dobrim, žrtvama i počiniteljima. Samo on može izliječiti i obratiti, pomiriti i oprostiti. U svom milosrđu Bog

svima nama daje mogućnost da se obratimo i započnemo novi i bolji život u nasljeđovanju Isusa.

Pavao nam za ovo daje recept, koji sadrži tri sastojka, kako ćemo živjeti naš novi život po Evandelju. „Svagda se radujte! Molite se bez prestanka! Na svemu zahvaljujte jer je to Božja volja“ (1 Sol 5, 16-18). Radost da pripadam Isusu je trajna stvarnost koja progoni moć grijeha i oslobođa nas žalosti koja nas drži zarobljene željeznom rukom. Molitva, stalni razgovor i odnos s Isusom, daje nam dio Njegove ljubavi koja je učinkovit protuotrov svakoj mržnji.

Zahvalnost progoni gorčinu i razočaranost, da, sve ono što život čini teškim i nepodnošljivim. Ova tri sastojka – radost, molitva i zahvalnost – svima su potrebni, posebno onima među nama koji su povrijeđeni, izrugivani i maltretirani. Upravo oni stoje Isusovu srcu najbliže. *Među njima стоји неко кога не познавамо, али који познаје њих.* To je onaj koji im je dao život ovdje na zemlji sa nepovredivim dostojanstvom i želi im dati dio svog vlastitog, vječnog života.

Zahvalimo Njemu danas na ovu Nedjelju života, da, ali i svaki dan koji nam Bog u svojoj providnosti poklanja, za sveti dar života.

Molimo za sve kojim je uskraćeno pravo na rođenje. Molimo i za one koji su povrijeđeni u njihovu ljudskom dostojanstvu i za sve one koji ne vidi duboki smisao svoga života. Neka Gospodar života obaspe sve nas svojom slavom i ljubavlju, kako bi svi ljudi mogli živjeti svoj život u Njegovoj radosti i miru, ovdje na zemlji koju je stvorio i nama i našoj brizi povjerio, a kasnije jedanput u Njegovom vječnom kraljevstvu, gdje se nadamo, Njega gledati onakav kakav jest, licem u lice.

Stockholm, 19.XI 2017. Svjetski dan siromašnih
+ Anders kardinal Arborelius OCD